

نگاهی بر طراحی حیات مدارس ابتدایی با توجه به شیوه های نوین آموزشی با رویکرد روانشناسی محیط مبتنی بر نظریه قابلیت گیبسون

مهدی حقایق^{۱*} ، شبنم حقیق نژاد^۲

۱- کارشناسی ارشد مهندسی معماری : Mhd.Haghighyegh@yahoo.com

۲- کارشناسی ارشد مهندسی معماری : Sh.Haghighnejad@yahoo.com

:

چکیده

محیط زندگی و آموزشی فرد یکی از عوامل مهم و موثر در یادگیری اوست. در سال های اخیر، جمعیت قابل توجه کودکان در ایران، سبب توجه ویژه به مساله آموزش و فضاهای آموزشی کودکان شده است. همچنین توسعه شهرها در محیط زیست دگرگونی هایی ایجاد نموده است که به نوبه خود باعث تغییر شکل یافتن تفریحات و نیازهای کودکان شده است. این تغییرات کودک را از طبیعت جدا کرده است به گونه ای که ارتباط کودک با طبیعت و عناصر طبیعی در حال قطع شدن می باشد. بنابراین فضاهای آموزشی کودکان از مهمترین فضاها برای برقراری دوباره ارتباط کودکان و نوجوانان با طبیعت می باشد. از طرفی با توجه به اینکه ادراک انسان از محیط به عواطف، احساسات، پس زمینه محیط و سایر عوامل تأثیرگذار در آن بستگی دارد، تابع نظریه های ادراک محیطی نیز می باشد.

هدف اصلی از انجام این پژوهش، ضمن مطالعه مباحث مربوط به روانشناسی کودکان ۷ تا ۱۲ سال، این است تا با بررسی کاربرد نظریه ادراک محیط و به کارگیری قوانین آن بر یادگیری کودک در معماری؛ به بررسی و شناخت قابلیت های مختلف محیط طبیعی در جهت افزایش تعامل کودک با طبیعت برسیم. روش تحقیق، از نوع توصیفی _ تحلیلی می باشد. نتایج این مطالعات نشان می دهد که لزوم توجه به نیازها و خواسته های کودکان در سنین ۷ تا ۱۲ سال در رده دبستان و پیش بینی اصول، معیارها، راهبردها و در نهایت ضوابط طراحی منظر برای محوطه باز مدارس می تواند در جهت شکوفایی و بانشاط سازی حیات مدارس در راستای اهداف متنوع آموزشی و پرورشی کارساز باشد.

واژه های کلیدی: کودکان، مدارس ابتدایی، روانشناسی محیط، طبیعت، قابلیت محیط، گیبسون